

Entrevista a Àlvar Faubel, president del Cercle d'Empresaris Valencians.

“El treballador deixarà de ser un empleat”

El món empresarial valencià està una mica rebotat. El naixement d'un cercle de debat de joves empresaris ha posat en guàrdia a més d'un. Entre acusacions d'escisió i traïció, els fundadors s'escuden darrere principis de renovació. Heus ací, alguns arguments de la història.

A més de voler ser un centre de debat i d'anàlisi de la realitat econòmica, ¿el Cercle d'Empresaris Valencians té un programa concret d'acció en el terreny econòmic?

—Nosaltres volem, com a col·lectiu, aconseguir, en primer lloc, un lideratge social que siga beneficiós tant per als nostres membres com per a la societat. Hi ha un altre aspecte en la nostra filosofia que es materialitzarà necessàriament en accions concretes i que consistirà en la defensa de la idea i el concepte de llibertat, consubstancial a l'activitat de l'empresari. A més, no hem d'oblidar que estem en una economia de lliure mercat, i sense llibertat, és a dir sense debat, crítica i discussió, no pot funcionar mai el sistema. El Cercle, resumint-ne el programa, desitja desenvolupar futures estratègies al voltant del seu caràcter autònom. És la primera vegada en la història empresarial valenciana que es constitueix una associació amb un àmbit que va més enllà del provincial per arribar a tot el territori del País Valencià.

—¿La constitució d'aquest col·lectiu, un més entre els molts que existeixen, és un nou signe de la divisió entre els empresaris valencians?

—En absolut, és tot el contrari. La creació del Cercle d'Empresaris és més aviat una necessitat per integrar l'empresariat dins la societat civil. Aquests centres de debat són imprescindibles i tenen unes funcions absolutament distintes a les dels altres òrgans de representació empresarial, que defensen principalment interessos de sectors econòmics. La ideologia del Cercle d'Empresari pivota entorn d'un concepte totalment distint: la persona.

—¿Realment quins elements nous aporta al món empresarial valencià l'associació que vostè presideix?

—Fonamentalment nosaltres volem

“Com a empresaris, ens interessa que els centres de decisió de política econòmica estiguen el més prop pos-

aportar una acció abocada a la persona, però des del punt de vista del rigor absolut en les seues actuacions i d'una mediació dels seus plantejaments. Tractem de provocar un ressorgiment d'idees, d'iniciatives i de debats autèntics, sincers, profunds i liberals. En poques paraules, el que intentem és discutir els problemes reals que ens afecten i arribar a solucions per als empresaris i les seues empreses. Per aconseguir aquests objectius volem comptar amb estructures noves i fresques, sense cap tipus de tares del passat ni condicionaments. No obstant això, la vertadera aportació original del Cercle d'Empresaris serà la capacitat d'innovació.

—En tot cas, el seu col·lectiu s'ha des-

marcat de la Confederació Empresarial Valenciana (CEV) i de rebot de la patronal espanyola CEOE. ¿Significa això que no està d'acord amb les directrius que marquen els líders d'aquestes organitzacions, José María Jiménez de Laiglesia a València i José María Cuevas a Madrid?

—El Cercle no s'ha desmarcat gens ni mica de cap organització empresarial. Potser, alguns interessos personals han intentat presentar-nos com una organització contrària a les ja existents, però no és així. No tenim cap enfrontament amb aquestes institucions empresarials, tot i que això no vol dir que no puguem exercir el nostre dret de crítica contra aquelles propostes que considerem negatives.

Vull deixar ben clar que les institucions empresarials, com ara la CEV o la CEOE, si no existiren, caldria inventar-les.

—*¿És més difícil ser empresari valencià que d'un altre lloc?*

—Jo no diria que és més difícil, però sí que és distint. Les circumstàncies ací són absolutament diferents a les que es donen al País Basc, a Galícia o a Andalusia, per exemple. Tenim una problemàtica molt particular que no es dona en cap altre lloc i que està motivada pel fet bàsicament estructural de les nostres empreses. Per regla general són petites i

ta una sèrie de centres de poder polític i econòmic. A vegades ixen de Madrid aspectes de política econòmica que no són els més favorables per a nosaltres, però no són la majoria. En aquests moments, la política de manteniment d'alts tipus d'interès de la divisa espanyola ens afecta més negativament a nosaltres, empresaris valencians, que a altres dins de l'estat espanyol, perquè en els mercats europeus ens trobem amb competidors que gaudeixen d'uns tipus molt més baixos que els nostres. En aquest sentit, la política de Madrid ens és més nefasta que per a la resta d'empresaris.

— Cal saber-hi distingir el component polític de l'econòmic. Amb Catalunya tenim lligams tradicionals, culturals i històrics, que faciliten l'acostament de relacions i uns intercanvis econòmics més fluids que amb altres àrees de l'estat espanyol. Ara ha començat un nou procés evolutiu de les relacions que demana cooperació i convergència de punts de vista. La visita de Pujol s'inscriu en aquesta línia. La considere, per tant, molt interessant i positiva.

—*¿És partidari de l'objecció fiscal contra l'Impost d'Activitats Econòmiques?*

— No. Senzillament perquè amb l'objecció no s'aconsegueix res.

—*¿Confia encara a veure un dia passar el Tren de Gran Velocitat, l'AVE, per València?*

—Naturalment que hi confie. És un tema que afecta a tots els valencians perquè implica directament el nostre futur immediat. L'èxit o el fracàs d'aquest projecte dependrà del que puguem fer cadascun al seu nivell per aconseguir-ho, des de les conselleries o els despatxos fins a les redaccions dels diaris i el conjunt de les institucions empresarials.

—*¿Què és per vostè un sindicat?*

— És un agent imprescindible per a les relacions entre empresaris i treballadors. Si no existiren s'haurien d'inventar d'alguna manera. Ara bé, cal assenyalar que tal com estan estructurats, s'han convertit en institucions obsoletes. Els mateixos treballadors demanen unes reformes en profunditat d'aquests col·lectius.

—*¿I un treballador...?*

— És el factor determinant en una empresa. Ho he sentit en moltes ocasions últimament en converses amb especialistes europeus: a l'inici del pròxim segle l'element més important per al funcionament d'una societat mercantil no serà ni la disponibilitat financera, ni els diversos aspectes tecnològics. L'èxit de les empreses estarà íntimament relacionat amb el factor humà.

El treballador deixarà de ser un empleat per a convertir-se en un col·laborador directe de l'empresa. En aquests moments sobren diners i tecnologia a nivell mundial, però no hi ha molta gent disposada a il·lusionar-se i assumir riscos com a empresari o com a professional dependent d'una empresa.

—*¿I una vaga?*

— És només un símptoma d'alguna cosa que no funciona.

Ignasi Pellicer

sible de les nostres empreses." RAFA GIL

això significa per als nostres empresaris haver d'afrontar problemes fiscals, de successió i sobretot barreres contra l'exportació. Aquests inconvenients, els grans consorcis a Madrid o al País Basc no els pateixen gens. És cert que l'administració ha donat suport a l'exportació de béns d'equips, però aquests articles no són precisament els que més es produeixen ací. Nosaltres produïm béns de consum, d'alimentació i complements mobiliaris, sovint oblidats a l'hora de distribuir les ajudes institucionals per a l'exportació.

—*Com a empresari, ¿de quina manera mira Madrid?*

— És innegable que estem obligats a mirar cap a Madrid perquè concentra to-

—*¿Com veu l'estat actual de les autonomies? ¿El País Valencià ha arribat al sostre de les seues competències o no?*

— A nosaltres, com a empresaris, ens interessa que els centres de decisió de política econòmica estiguen el més prop possible de les nostres empreses. D'aquesta manera es guanya en permeabilitat de diàleg entre els agents econòmics per arribar a resoldre de la manera més convenient els problemes. Pel que fa al nivell de competències, pense que la nostra autonomia ha arribat al seu sostre formal, però encara li queda molta faena pendent per a desenvolupar-les.

—*¿Quines conclusions trau de la darrera visita oficial de Jordi Pujol a València?*